

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

1. pieprasa Šrilankas armijai un LTTE nekavējoties pārtraukt uguni, lai atļautu civiliedzīvotājiem pamest frontes joslu; nosoda visus LTTE veiktos vardarbības aktus un iebiedēšanu, kuras dēļ civiliedzīvotāji nevar pamest konflikta teritoriju;
2. nosoda uzbrukumus civiliedzīvotājiem, kurus ir dokumentējusi Starptautiskā krīžu grupa;
3. aicina abas puses ievērot starptautiskās humanitārās tiesības un aizsargāt civiliedzīvotājus, kā arī palīdzēt viņiem gan frontes joslā gan arī drošā teritorijā;
4. pauž bažas par ziņojumiem attiecībā uz pārmērīgu cilvēku koncentrāciju un sliktiem apstākļiem Šrilankas valdības izveidotajās bēgļu nometnēs;
5. prasa pilnībā un bez šķēršļiem atļaut ienākt karadarbības zonā starptautiskajām un vietējām humānās palīdzības organizācijām, kā arī žurnālistiem;
6. aicina Šrilankas valdību sadarboties ar valstīm un palīdzības organizācijām, kuras vēlas un ir spējīgas evakuēt civiliedzīvotājus;
7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Šrilankas valdībai, ANO ģenerālsekretāram un informēšanas nolūkā Komisijai.

Lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanās ES un it īpaši Dienvideiropā: problēmas risināšana ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību

P6_TA(2009)0130

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par lauksaimniecības zemes kvalitātes pasliktināšanos ES un it īpaši Dienvideiropā: problēmas risināšana ar ES lauksaimniecības politikas instrumentu palīdzību (2008/2219(INI))

(2010/C 87 E/24)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 1994. gadā pieņemto konvenciju par cīņu pret pārtuksnešošanas valstīs, kurās novērojami būtiski sausuma periodi un/vai pārtuksnešošanās, jo īpaši Āfrikā, un Apvienoto Nāciju Organizācijas 1992. gadā pieņemto konvenciju par bioloģisko daudzveidību,
 - ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 14. novembrī pirmajā lasījumā pieņemto nostāju, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko izveido pamatnostādnes augsnes aizsardzībai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2008. gada 9. oktobra rezolūciju par risinājumu meklēšanu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu un Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu (A6-0086/2009),
- A. tā kā lauksaimniecība ir ekonomikas nozare, kura ir ļoti atkarīga no dabas parādībām un kurai tajā pašā laikā ir plašas iespējas iejaukties,

⁽¹⁾ OV C 282 E, 6.11.2008., 281. lpp.⁽²⁾ Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0473.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- B. tā kā lauksaimniecība ir vislabākais līdzeklis, kas ļauj novērst augšņu kvalitātes pasliktināšanos, un tā kā tas rada nepieciešamību pēc pamatotas stratēģijas, kura veicinātu šīs darbības veida saglabāšanu;
- C. tā kā Eiropas Savienības lauku iedzīvotājiem ir būtiska loma pārtuksnešošanās apkarošanā un Eiropas Savienības ražotāji sniedz ievērojamu ieguldījumu augu segas saglabāšanā reģionos, kuros pastāvīgi mēdz būt sausums; kā arī tā kā jo īpaši ilggadīgām kultūrām, pļavām un mežsaimniecības kultūrām ir labvēlīga ietekme uz ūdens aizturēšanu;
- D. tā kā jo īpaši Dienvideiropas lauksaimniecības zemi, tomēr arī citus Eiropas Savienības dalībvalstu reģionus skar vides pasliktināšanās process, ko izraisa negatīvā mijiedarbība starp cilvēka rīcību un laika apstākļiem;
- E. tā kā arī pārāk intensīva lauksaimniecība var veicināt augsnes eroziju un padarīt augsni neražīgu;
- F. tā kā pašlaik pārtuksnešošanās ir uzskatāma par vienu no parādībām, kas visvairāk apdraud augsni Vidusjūras valstīs;
- G. tā kā no augsnes iegūst izejvielas, lai ražotu cilvēku pārtiku, lopbarību, tekstilmateriālus un degvielu, un tā kā augsne būtiski sekmē CO₂ uztveršanu; tomēr tā kā augsne vairāk nekā jebkad ir pakļauta neatgriezeniskiem bojājumiem, ko rada vēja un laminārā erozija, piesārņojums, sasāļošanās, sablīvēšanās, organisko vielu noārdīšanās un augsnes bioloģiskās daudzveidības samazināšanās;
- H. tā kā jau ir novērota negatīva ietekme saistībā ar hidroģeoloģiskā līdzsvara izjaukšanu, jūras ūdeņu nonākšanu piekrastes gruntsūdeņos, augsnes sasāļošanos, lauksaimniecības zemes zaudēšanu, bioloģiskās daudzveidības samazināšanos, uguns nedrošības paaugstināšanos, kā arī augu un dzīvnieku patoloģiju pieaugumu;
- I. tā kā izmaiņas, ko ir izraisījusi mijiedarbība starp cilvēka un dabisko vidi un ražošanu, būtiski ietekmē augkopības un lopkopības sistēmas, augsnes ražību, produktu piedāvājumu un neizbēgami skar nodrošinātību ar pārtiku, kā arī ietekmē attiecīgo reģionu sociālo, kultūras un ekonomikas plānošanu, kam cēlonis ir lauku pamešana arī hidroģeoloģisko seku dēļ;
- J. tā kā apūdeņošana palīdz arī uzturēt mitrumu augsnē un papildināt gruntsūdeni un tā kā šie faktori būtu jāņem vērā, izstrādājot kopējo lauksaimniecības politiku (KLP);
- K. tā kā ūdens trūkums un sausums vēl vairāk veicina lauksaimniecības izejvielu cenu pieaugumu un tā kā iedzīvotāji ir pastāvīgi jānodrošina ar pārtikas produktiem;
- L. tā kā lauksaimniecības un mežsaimniecības sistēmu pārvaldība sniedz iespēju ietekmēt kopējo oglekļa līdzsvaru un sniegt ieguldījumu, lai samazinātu siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- M. atgādinot, ka pastāv minētā Apvienoto Nāciju Organizācijas konvencija par cīņu pret pārtuksnešošanos, kuras mērķis ir cīnīties pret aramzemju kvalitātes pasliktināšanos un sausumu, kā arī atgādinot, ka Parlaments atbalsta šo konvenciju;
- N. atzīstot, ka Ūdens pamatdirektīvā (Direktīva 2000/60/EK ⁽¹⁾) darbojas kā reglamentējoši noteikumi, ka tā ir augšņu aizsardzības pamatinstruments un ka tā veicina reģionu sadarbību, ilgtspējīgu ūdens izmantošanu un pieejamo ūdens resursu aizsardzību un vienlaikus sekmē plūdus izraisošu nokrišņu un sausuma mazināšanos;
- O. uzskatot, ka ir vajadzīga integrēta un daudznozaru pieeja, lai nepieļautu, ka risinājumi ir jāmeklē steidzami, kas varētu izraisīt citas negatīvas sekas un kaitējošu ķēdes reakciju;

(1) OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

- P. uzskatot, ka ir lietderīgi veikt situācijas monitoringu, lai novērtētu izmaiņas pašreizējās norisēs un atklātu jaunu riska situāciju parādīšanos, jo īpaši izmantojot ar satelītu iegūtus datus un pedoloģiskos modeļus (kartogrāfija);
- Q. tā kā aizvien biežāk tiek novēroti ārkārtas meteoroloģiskie apstākļi, mijoties sausuma un stipru nokrišņu gadījumiem, un šie apstākļi paātrina litosfēras noārdīšanos, jo īpaši teritorijās, kur zemes struktūra ir trauslāka, t. i., Eiropas ziemeļos un dienvidos;
- R. konstatējot, ka pasaules līmenī pieaug pieprasījums pēc pārtikas produktiem un to cenas;
1. uzskata, ka KLP pārvaldības pamatnostādnēs un metodēs ir skaidri jāiekļauj noteikti principi un instrumenti, kas kopumā paredzēti klimata aizsardzībai un konkrēti tāda kaitējuma ierobežošanai, kuru izraisa zemes kvalitātes pasliktināšanās;
 2. uzsver, ka Kopienas pasākumu finansējums, kas pieņemts, lai pielāgotu lauksaimniecības nozari klimata pārmaiņām, ir jābalsta uz teritoriālu pieeju, kurā tiek ņemts vērā dažādo Eiropas Savienības reģionu apdraudējuma līmenis; atgādina, ka saskaņā ar uzticamiem starptautiska un Eiropas līmeņa vērtējumiem Dienvideiropā lauksaimniecības zeme ir jutīgāka pret klimata pārmaiņām;
 3. pauž nožēlu par to, ka dalībvalstu un to valdību vadītājiem nav bijis sava viedokļa, pieņemot lēmumu samazināt lauku attīstības pasākumu finansējumu, un konstatē, ka otrajā pīlārā ir paredzēts pārāk maz līdzekļu, lai varētu atbilstoši risināt jaunās problēmas saistībā ar klimata pārmaiņām;
 4. uzskata, ka pašreizējo problēmu, tostarp pārtikas trūkuma, ūdens nepietiekamības, temperatūras paaugstināšanās un ūdens iztvaikošanas, novēršanai, kā arī augšņu kvalitātes pasliktināšanās riska dēļ ir nepieciešama jauna, pilnīga un zinātniska lauksaimniecības politika, kas atbilst Vidusjūras reģiona klimata apstākļiem; uzskata, ka ar Eiropas Savienības un dalībvalstu iestāžu palīdzību šajās politikas nostādnēs jāiekļauj pētniecība un tādu kultūru pilnveidošana, kuras ir pielāgotas jaunajiem uzdevumiem vides jomā, tostarp ūdens taupīšanai, vienlaikus nodrošinot lauksaimniekus ienākumus, kas ir pietiekami, lai garantētu Eiropas dzīves līmeni;
 5. uzskata, ka KLP principiem attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem augsnes aizsardzības stratēģijā ir īpaši jāsekmē pasākumi, lai pārbaudītu un uzlabotu pašreizējo drenāžas sistēmu darbību un ekoloģisko ilgtspējību, izstrādājot ekoloģiski ilgtspējīgus, konkrētajām teritorijām pielāgotus ūdens apsaimniekošanas plānus, un teritorijās, kuras apdraud sausums, lauksaimniekus konsultējot par konkrētajai teritorijai pielāgotu un ūdens taupīgāku kultūru efektīvu ieviešanu;
 6. ierosina Eiropas Savienībai vairāk atbalstīt lauksaimniecībā izmantojamo zemju ūdens apsaimniekošanas uzlabošanu, kas rada nepieciešamību veicināt efektīvāku un dažādiem kultūraugiem labāk pielāgotu apūdeņošanas sistēmu ieviešanu, atbalstīt pētījumus šajā jomā un sekmēt biotehnoloģisko sasniegumu izmantošanu;
 7. uzskata, ka ar kooperatīvu starpniecību ir jāizveido un jāapsaimnieko "mini-rezervuāri" apūdeņošanai (pakalnu ezeri) un cīņai pret ugunsgrēkiem un ka tie būtu jāizvieto teritorijās, kur apūdeņošana ar paštecī nav iespējama, nodrošinot labākos nosacījumus darbības izmaksu ziņā un izmantojot arī notekūdeņus, kas attīrīti ar augiem vai uzglabājot dīķos un baseinos;
 8. uzsver, cik liela nozīme ir audzēšanai terasēs, lai novērstu augsnes eroziju un uzlabotu augsnes spējas uzkrāt ūdeni, un uzskata, ka ir lietderīgi veikt terašu saglabāšanas, atjaunošanas un izveidošanas pasākumus;
 9. uzskata, ka lauksaimniecības un mežsaimniecības sistēmās ir jāiekļauj mazauglīgu vai piesārņotu lauksaimniecības zemju apmežošanas programmas, jo koku saknes var iesakņoties nestabilā klints virsējā slānī, kas darbojas kā attīrīšanas substrāts;
 10. atbalsta Kopienas mežsaimniecības politikas ieviešanu, kuras galvenais mērķis būtu klimata pārmaiņu apkarošana;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

11. turklāt uzskata, ka ir jāveicina lauksaimniecības pasākumi augu segas saglabāšanai, lai erozijas dēļ neizraisītos upju gultņu sasāļošanās;
12. konstatē, ka vairākas Vidusjūras krūmu sugas ir ļoti izturīgas pret uguni un tām ir īpaša spēja atjaunoties un ka līdz ar to šīs sugas ir jāizmanto, jo īpaši tādēļ, ka šo sugu sakņu sistēmas īpašības ļauj cīnīties pret augsnes eroziju;
13. uzskata, ka šajā nolūkā varētu audzēt tādas šķirnes, kurām nepieciešams mazāk ūdens vai pat attiecīgā gadījumā būtu iespējams vasarāju kultūras aizvietot ar ziemāju kultūrām, kurām nepieciešams mazāk apūdeņošanas un kuras ļauj cīnīties pret eroziju, izveidojot augu segu kritiskajā ziemas periodā;
14. uzskata, ka vietējā stādu audzēšana var radīt ekoloģiskos tipus, kas ir labāk piemēroti videi, un ka līdz ar to šāda audzēšana jāveicina ar īpašiem pasākumiem;
15. aicina veicināt aizsargstādījumu saglabāšanu un veidošanu, jo īpaši reģionos, kur pēdējos gados šādi stādījumi ir izzuduši;
16. atzīst augu ģenētisko resursu būtisko lomu lauksaimniecības pielāgošanā mainīgajiem klimatiskajiem apstākļiem; tādēļ aicina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt programmas, kas mudinātu lauksaimniekus un dārzniekus, kā arī mazos un vidējos dārzkopības uzņēmumus saglabāt un attīstīt augu ģenētiskos resursus;
17. atgādina, ka lauksaimniecības zemju atjaunošanā un ūdens uzkrāšanā liela nozīme ir atmatām; aicina Komisiju un attiecīgās dalībvalstis veicināt tādas lauksaimniecības sistēmas, kas ir piemērotas Vidusjūras reģiona zemju ekosistēmām;
18. uzskata, ka KLP principiem par labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem saistībā ar augsnes organisko vielu saglabāšanas kritērijiem ir jāveicina oglekļa absorbcija un sekvestrācija, optimizējot audzēšanas metodes neauglīgā vidē (ierobežotas darbības virsējā slānī, kultūraugu rotācija, videi pielāgoti genotipi, iztvaikošanas kontrole, mērķtiecīga mēslošana, integrēta kontrole utt.);
19. aicina attiecīgās teritorijas atbildīgās iestādes veikt pasākumus, lai izstrādātu apsaimniekošanas plānus un apūdeņošanai paredzēto ūdeņu izmantošanas metodes atbilstīgi jaunajām prasībām un vides apstākļiem, paredzēt ūdens resursu mērķtiecīgu izmantošanu atkarībā no kvalitātes un veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka apūdeņošanas ūdeņu apsaimniekošanas uzņēmumi optimizē pieejamo ūdens resursu apsaimniekošanu, ņemot vērā nepieciešamību samazināt resursu zudumus izplatīšanas sistēmās;
20. ierosina izveidot Eiropas struktūrvienību sausuma novērošanai kā īpašu Eiropas vides aģentūras Kopenhāgenā dienestu, un saskaņoti Eiropas Savienības līmenī uzlabot reaģēšanas spējas ugunsgrēku gadījumā, jo sausums un ugunsgrēki lielā mērā veicina pārtuksnešošanu un lauksaimniecībā izmantojamās augsnes kvalitātes pasliktināšanos, jo īpaši Vidusjūras reģionā;
21. uzsver, ka ir jāuzlabo informācijas apmaiņas un koordinēšanas efektivitāte starp dalībvalstīm;
22. iesaka izveidot ātrās brīdināšanas un pastāvīga monitoringa sistēmu augsnes stāvokļa uzraudzībai, lai laikus varētu veikt pasākumus pret eroziju un organisko vielu noplicināšanos, kas izraisa siltumnīcefekta gāzu emisijas, kā arī aramzemju un bioloģiskās daudzveidības samazināšanos;
23. tādēļ prasa, lai Komisija, gatavojot priekšlikumu par jaunām definīcijām kalnu un salu teritorijām un citām zonām, kurās ir nelabvēlīgi dabas apstākļi, kurš ir plānots 2009. gadā, attiecībā uz uzraugāmajām zonām prioritārajos novērtēšanas kritērijos ietvertu augsnes kvalitātes pasliktināšanās un pārtuksnešanās riska līmeni;
24. uzskata, ka ir jāpastiprina pētniecība, attīstība un jauninājumu ieviešana, īpašu uzmanību veltot ūdens trūkuma un sausuma vairāk skartajiem reģioniem un ņemot vērā biotehnoloģijas sasniegumus;

Ceturtdiena, 2009. gada 12. marts

25. arī aicina Komisiju Septītās pamatprogrammas pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem vidusposma pārskatā, kas plānots 2009. gadā, paredzēt spēcīgākus stimulus, lai lielākā skaitā dalībvalstu atbalstītu pētniecības un attīstības programmas, kuru mērķis ir uzlabot zināšanas, un nodrošinātu skarto augšņu teritoriju ilgtspējīgu apsaimniekošanu;
26. aicina Komisiju izvērtēt, vai ir nepieciešams izveidot ietvaru, ko varētu izmantot, lai apkarotu klimata pārmaiņu cēloņus un sekas, jo īpaši augsnes kvalitātes pasliktināšanos;
27. uzskata, ka ir jāparedz atbilstīgas mācību un profesionālās pilnveides programmas gan nozarē strādājošiem, gan sabiedrībai ar divkāršu mērķi meklēt īpašus risinājumus un veicināt lietotāju izpratni par viņu kolektīvo atbildību, izmantojot teritorijā esošos resursus;
28. aicina Eiropas Savienību veikt informatīvus un izglītojošus pasākumus jo īpaši jauniekiem lauksaimniekiem, lai veicinātu tādu lauksaimniecības metožu ieviešanu, kas ir labvēlīgas augsnes saglabāšanai, konkrēti attiecībā uz klimata pārmaiņu sekām un lauksaimnieciskās ražošanas ietekmi uz klimatu;
29. atgādina, ka Eiropas Parlamenta 2008. gada 5. jūnija rezolūcija par jauno lauksaimnieku nākotni saistībā ar notiekošo KLP reformu ⁽¹⁾ paredz, ka finansējums projektiem pirmām kārtām ir jāpiešķir darbībām, kas var palīdzēt jauniekiem lauksaimniekiem nākotnē sākt uzņēmējdarbību;
30. uzskata, ka Eiropas Savienībai ir jāpastiprina un jāuzlabo neatkarība un pašnodrošinājums pārtikas un lopbarības apgādes jomā, labāk aizsargājot lauksaimniecības zemi un tās ražīguma faktoros, un jo īpaši jāveicina ilgtspējīga mājlopu audzēšanai paredzētu atmatu izmantošana (ar programmām, kas veicina ganību lopu gaļas patēriņu, un prēmijas par vides aizsardzībai atbilstošām ganībām utt.), lai panāktu lielāku neatkarību no lopbarības importa; uzskata, ka lauksaimniecības politikai, lai nodrošinātu ieguldījumu pārtikas drošībā un ilgtspējībā pasaulē, ES ir jātiecas Eiropas Savienības lauksaimniecības nodrošināt līdzsvaru starp augkopību, lopkopību un enerģijas ražošanu;
31. saistībā ar CO₂ tirdzniecību pasaulē aicina veicināt mežu saglabāšanu un atjaunošanu, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kurās ir samazinājušies dabisko mežu resursi, un uzsver, ka Eiropas Savienībā ir jāievieš integrēta un ilgtspējīga mežu apsaimniekošanas sistēma.
32. uzsver, ka ūdens aprites ciklā, lai ūdens resursus apsaimniekotu ilgtspējīgi, liela nozīme ir mežiem un svarīgs ir apmežoto platību, ganību un kultūraugu platību līdzsvars; īpaši uzsver, ka svarīgas ir augsnes ar augstu organisko vielu saturu un piemērota kultūraugu seka; brīdina, ka aizvien intensīvāka zemju izmantošana apdraud lauksaimniecību, nodrošinātību ar pārtiku un ūdens resursu ilgtspējīgu apsaimniekošanu;
33. aicina, lai lauksaimniecības darbību jomā attiecībā uz pļavu, pastāvīgo ganību vai apmežotu platību saglabāšanu atzītu, ka ir iespējams saistīt "zaļo" sertifikātu iegūšanu ar sabiedriskā labuma radīšanu (CO₂ uzglabāšana, bioloģiskā daudzveidība, augsnes aizsardzība);
34. aicina dalībvalstis izmantot KLP otro pīlāru, lai lauksaimniecības darbību jomā saistībā ar pļavu, pastāvīgo ganību vai apmežotu platību saglabāšanu piešķirtu prēmijas un tādējādi sniegtu ieguldījumu sabiedriskā labuma radīšanā (CO₂ uzglabāšana, bioloģiskā daudzveidība, augsnes aizsardzība); aicina Komisiju prioritāri risināt jautājumu par atmatu saglabāšanu;
35. aicina Padomi un Komisiju izvērtēt stratēģijas degradētu augšņu atjaunošanai, izmantojot stimulējošus noteikumus, kas ierobežo augšņu kvalitātes pasliktināšanos;
36. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

(1) Šajā dienā pieņemtie teksti, P6_TA(2008)0258.